

[Birgit Busk.]

bare se på Christiania i almindelighed og på Børnemagt derude i særdeleshed. Der er hash i bunkevis, og så længe der er det og de ældre er villige til at dele ud af det, så synes børn på 12-13 år naturligvis ikke, at der er grund til hverken at gå i skole eller gå hjem; det er spændende, fordi det er forbudt.

Hash og hårde stoffer skal søges i samme miljø, og da forhandlerne naturligvis er interesserede i en stabil kundekreds, er de mægtig på mærkerne med at give gratis vareprøver, indtil det 12-13-årige barns krop skrider på narkotika. Så er der lukket for kreditten, men eftersom der skal skaffes penge, er man nødt til at gå andre veje, og det vil på godt dansk sige nødt til at blive kriminel. Lock Halvorsen, som jeg før nævnte, var indtil i år læge på Vestre Fængsel. Han har talt med de unge kriminelle narkomaner, og han har — det ved jeg — spurgt dem alle: hvordan startede det? Svaret har hver gang været: hash, fordi det var så let at få fat i.

Derfor finder jeg, at man her i salen bør støtte kristeligt folkeparti og hjælpe med til, at problemet, som nu er blevet taget op, bliver grundigt behandlet i et udvalg.

Jeg er imidlertid udmærket klar over, at det her omtalte cirkulære er kommet, fordi det ville være en uoverkommelig opgave for politiet at skride ind, hver gang det finder en klump hash. Men så kan man jo spørge, om der ikke ved samme lejlighed burde gøres noget for at lette politiets arbejde. Jeg mener det, og mit parti, de uafhængige, mener det.

Ordføreren for forslagsstillerne (Inge Krogh) (KrF):

Jeg må takke for den ret positive modtagelse, forslaget har fået. Der er flere, der har sagt, at man gerne vil arbejde med det i retsudvalget, og jeg ser med glæde, at der blandt ordførerne er to jurister, som ikke finder, der er overensstemmelse mellem loven og cirkulæret. Jeg må sige, jeg kan ikke se, der er overensstemmelse mellem loven og

cirkulæret. Det står ganske klart i loven, at hash, herba cannabis indicae, ikke må findes her i landet, og der står i cirkulæret, at der ikke må skrives ind, når man regner med, at det er til eget forbrug af euforiserende stof, og at man først bør gribe ind, når det drejer sig om meget store mængder hash.

Jeg tror, vi må holde på, at hash er et af de farligste stoffer i verden. Hr. Tastesen talte noget om, at dette var et kristeligt forslag. Det er ikke noget kristeligt forslag, men det er et forslag, som vi har fremsat ud fra vort ansvar over for vort medmenneske, og specielt over for vore unge.

Det er et af de farligste stoffer, måske farligere end de hårde stoffer, fordi det ved indtagelsen virker delvis hallucinerende og forandrer psyken og forandrer koncentrationssevnen; i denne tilstand kan man begå forfærdelig mange ting, og man bliver passiv og glider alt for let ud af samfundet, og ved lang tids brug sker der en atrofi eller et svind af hjernen, psyken forandres varigt, mennesket bliver følelsesmæssigt forfladiget og når aldrig det stade, det har haft før.

Cirkulæret bevirker, at politiet står magtesløst over for forhandlere af hash. Jeg har talt med en politikommissær her i København, og jeg har talt med folk i forældreforeninger, og de fortæller, at det er en almindelig trafik, at forhandlere står på et gadehjørne, de har kun ganske lidt hash på sig, sådan at man kunne tænke sig, det var til eget forbrug. De, der vil købe, køber så hos forhandleren, og så henter de hashen på trappegange, i elektricitetsmalere og andre steder, dér ligger det gemt, og derved er altå politiets arbejde vanskeliggjort. Det samme gælder i tog, når man f. eks. transporterer hash fra København ud til provinsen.

Jeg er ganske enig i, at behandling og oplysning er meget vigtig i denne sag, men hvordan kan en lærer f. eks. oplyse om hashens farlighed med virkelig vægt, når det samtidig er tilladt at besidde det, og når underviseren måske selv ryger det?

Fru Kirsten Sparre Andersen sagde, at det ikke mere var in at ryge hash, men jeg